

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus Tres spirituales

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

7. Impediri studium mortificationis sanctorum quorundam exemplis
perperam intellectis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

In hoc tract.
p. 3. & 4.

uandē detrahamus, aut indiscretas mortificationes ad imitationem dictorū SS. suscipiamus, cū eas antē improbauerimus, sed vt notatis his exemplis, vanos commētiarum infirmitatum timores excutiam⁹, & desertis vitiosis extremis, duce & magistra discretione, ad medium virtutis collimemus.

CAPVT VII.

De alio mortificationis impedimento, nempe quorundam Sanctorum exemplis malè intellectis.

Iob 28.

QVONIAM tenebrarum princeps capitali odio prosequitur studiū sanctæ mortificationis, quippe per quā sua sede & habitatione, quę est *terra suauiter viuētium*, pellitur: idcirco, sicut aliās sacrarū scripturarū testimonijs, perperam detortis à Catholica fide homines abducere conatus est, ita nunc, exēplis quorundā SS. malè intellectis, imperitos deterrere conatur à studio mortificationis, atque experiētia docuit, quōsdam extitisse, qui exemplis SS. inordinatarum passionum regnū defendere non dubitarint, vt ambitionem & cupiditatem alijs imperādi exēplo Apostolorum, qui aliquando inter se contenderunt, quis illorū esset maior. Deinde S. Ioannis & Iacobi, qui primam sedē in regno Christi affectārant:

Matth. 11.
Act. 23.

ira-

iracundiam verò, in verba contumeliosa erumpentem exemplo Apostoli Pauli, dicentis ad Pontificē Ananiam: *Percutiat te Deus paries de albate.* Et Faustini ac Iouitæ, qui Imperatorē Adrianum appellarunt serpētem tortuosum, & viperā crudelissimā. Et S. Agathæ virginis & martyris, quæ Quintianum, aliosq; tortores suos vocavit immanes tyrannos. Sic ad tuendum dissensionum studiū allegant exēplum Pauli & Barnabæ, qui se mutuò separarunt, ob contentionē ortā de assumēdo in socium Marco. Dein S. Epiphaniij & S. Chrysofomi, qui ob quæstionē de condēnandis Origenis libris non solum à se mutuò discesserunt, sed etiā Epiphanius dixit Chrysofomo: Spero te non moriturum Episcopum, & hic illi, spero te non peruenturum ad tuā urbē. Adhæc ad defendendam superbiam, exemplum inculcant; Prophetę summa libertate increpantis regē Achab, & Elisei regem Iorā, ac S. Stephani Principes Sacerdotū. Deniq; ad retinendam pompā vanam & profanam, mensarumq; delicias producunt exēplum S. Thomæ Cantuariēsis Archiepiscopi, qui multo cum famulorum comitatu in publicum, splendidoq; ornatu prodibat, & mēsam multis opiparisq; ferculis instructā suis apponebat.

Ado 17. 107

Tyr. 15. 107

Act. 15.

Trip 1. 8. c. 15.

3 Reg. 18.

4. Reg. 3.

Act. 7.

His similibusq; exemplis animi sui
 perturbationes, & immoderatos affectus,
 velut iustos & æquos palliant, & morti-
 ficationi oëm aditum occludunt. Quan-
 quam verò hoc argumētum admodum
 sit imbecille, & dilui facilè possit, tamen
 pro solatio & instructione rudiorum o-
 peræpretium facturi videmur, si respon-
 deamus, declaremusq; neq; iam allata,
 neq; vlla alia Sanctorum exempla face-
 re pro tutela & patrocinio istarū inordi-
 natarum animi passionum. Sanctorum
 enim vita prorsus cōsentit cum purissi-
 ma eorum doctrina, & cum omnis per-
 fectionis archetypo, nempe Christi Do-
 mini nostri vita. Quocirca in Sanctorū
 historijs distinguendum est tempus, quo
 vixerunt, ab eo, quo non vixere. Nam li-
 cēt multi à prima ætate fama sanctitatis
 fuere celebres, vt S. Hilarion, S. Chryso-
 stomus, S. Eduardus Cantuariensis Ar-
 chiepiscopus, S. Malachias Archiepisco-
 pus Hiberniæ, S. Clemens martyr & E-
 piscopus Ancyranus, S. Maclouius, S.
 Bernardus, S. Thomas Aquinas, S. Ber-
 nardus, S. Eduardus rex Angliæ, & S.
 Ludouicus rex Franciæ; & alij: nihilo-
 minus alij fuere, qui in prima adolescen-
 tia vitam duxere communem, postea
 autem potenti Dei manu tacti, in alios
 ho-

homines commutati sunt, & vitam e-
gêre perfectissimam. Alij verò etiam
primam ætatem consumpsêre in gra-
uibus sceleribus, sed radijs diuini lumi-
nis exceptis, ita illustrati sunt, vt osten-
derint ibi abundare sanctitatem, vbi
ante abundarat malitia & peruersitas.
Ac rursus alij extitêre qui omnem æ-
tatem in infidelitatis tenebris vel in
grauibus peccatis omni gratia destitu-
ti transgêre, & tamen ad Euangelij vo-
ces, aut conspectam Christianorum
Martyrum in atrocissimis tormentis
constantiam, resipuêre, & ad mortem
pro Christi fide tolerandam se obtule-
re, ac sic nomê & mercedem sanctorum
Martyrum breui temporis momento
retulêre.

In his omnibus sanctis, nihil ad au-
toritatem exempli trahi potest, ex re-
bus ante adeptam sanctitatem gestis, ac *Chryf. ho. 66.*
proindè quod de Apostolis obiectum *in Matib.*
est, nullius est ponderis, idcirco enim
Christus Saluator ex infimo hominum
statu, & rerum omnium ignaros ele-
git, vt quicquid postea eorum opera ef-
ficeret, non ipsorum, sed Christi virtu-
ti, à quo missi erant, attribueretur.
Poterat quidem Christus eos vno
momento reddere perfectissimos, sed

maluit sensim vsq; ad Spiritus S. aduentum proficere, vt suorum lapsuum & defectuū memores, se magis submitterēt, totamq; sanctitatē & perfectionem suā sincerē altissimo transfererent: deinde vt hoc exēplo omnes fideles maius solatium caperent, clariusque agnoscerent omnia bona sibi contigisse per Christū, & si imbecilles sint ac rudes, Deum sua gratia & benedictione illis non defuturum. Itaq; in Apostolis eos mores imitādos nobis proponere maximē debem⁹, quos post adeptum Spiritus S. lumen longē copiosissimum, demonstrarunt. defectus verò quos tēpore nouitiatus sui habuisse vidētur, nō imitari, sed corrigere, quēadmodum & ipsi in se correxerunt.

In S. Thomæ Cantuariensis exemplo non dissimilis ratio est, nam ille in sanctorum numerū, præcipuē ratione persecutionis & martyrij pro Ecclesiastica immunitate fortiter perpeffi, relatus est: itaq; si quos nequos ante illud habuit in auctoritatem exempli trahi nequeūt: certē quosdam & ipse paulò antè mortem, vt splēdidum habitum cum monastico, & lautam mensam cum vulgari, magnumq; seruitiorum numerum cum sex famulis, licet primarius esset regni Archiepiscopus, cōmutauit, cilicij quoque

que continua asperitate, & quotidiana corporis vsq; ad sanguinem non semel repetita diuerberatione, & in perfrigidum profluëtem demersione afflixit, vt hoc melius ad profundendum pro Christo sanguinem se compararet. Atq; hanc vitam duxit, postquam Deus eum potenti sua dextera in alterum virum, & verum athletam suum, posthabitis omnibus seculi vanitatibus, conuertit.

CAPVT VIII.

Quomodo intelligenda sint exempla quedam, quibus inest mysterium, vel que speciali Dei instinctu accidere.

IN vitis SS. illud quoq; non præmittendum est, nonnullis eorum factis dictisve inesse aliquod mysterium & ideò non ad consuetam normam communis vitæ SS. cæterorum, sed ad peculiarem diuinæ inspirationis prouidentiq; particularis regulam esse expendenda. Quò pertinet, quod S Paulus principi Sacerdotum dixit: nec enim fuit maledictio, vel contumelia, sed prophetia: plenus siquidē Spiritu S. inquit B Gregor. prædixit, qualis esset futurus. Nec enim dixit, *Percutiat Deus*, sed *Percutiet*. Prædicebat autem, vt annotauit Venerabilis Beda, Sacerdotium Israeliticum, quod tum

Bb 5 erat

Ab. 23.

Lib. 7. mor.

c. 22.